

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Красимир Симеонов Мутафов преподавател по данъчно и финансово право в ЦЮН на Бургаски свободен университет, по дисертационен труд за получаване на ОНС „доктор”

тема: „Доказване, доказателства и доказателствени средства по АПК и ДОПК”

автор: **Недялко Георгиев Петков**

професионално направление: 3.6 Право/ финансово и данъчно право
научен ръководител: проф.д-р Иван Стоянов

Представеният за рецензия дисертационен труд е в обем от 198 страници, включително и приложената библиография и се състои от увод четири отделни глави. Използвани и коректно посочени са 27 литературни източници /като и интернет сайтове/. Темата на хабилитационният труд е значима и актуална, тъй като с нея се поставят въпроси, които до момента и в своята цялост оставаха извън ползрението на правната наука. Формулировката на темата ясно указва целта на автора да се изследва материята свързана с доказването, в административния и данъчно осигурителния процеси, както и доказателствата и доказателствените средства ползвани в този етап на производството.

В увода са посочени предмета, целите и задачите на изследването, както и неговото практическо значение. В хода на работата основно са ползвани следните научни методи: формално-юридически, сравнително правен, системен, историко-правен. От методологическа гледна точка избраният подход за постигане на набелязаната цел и решаване на конкретните задачи в изследването трябва да се прецени като правилен. Дисертационният труд е едно навременно и задълбочено изследване, което има своето място в правната наука обхващаща материята на данъчното право.

В първа глава са подробно са разгледани доказването, доказателствата и доказателствените средства, регламентирани в Административно-

процесуалния кодекс и свързаните с тях въпроси, намиращи приложение в производството пред административните органи.

Във втора глава от труда е обърнато внимание на същите проблеми вече във фазата на съдебното производство, включително и в касационната инстанция.

Трета и четвърта глава от научното съчинение са посветени на доказването, доказателствените средства и доказателствата, уредени в ДОПК, включително и тези ползвани в съдебната фаза на обжалването на актовете на администрацията по приходите.

Приносни моменти на труда се открояват в следните насоки:

Това е първото в изследване, което в своята пълнота систематизира доказателствата и доказателствените средства намиращи приложение административния и данъчно-осигурителния процеси. Като цяло темата е оставала извън полезрението на правната наука, независимо, че отделни нейни аспекти са били подлагани на научен анализ.

На второ място, положително впечатление прави стремежът на автора да обвърже разглежданата материя през призмата на нейното практическо приложение, най-вече в извън съдебната фаза и на двата процеса, доколкото за в неуредените в ДОПК въпроси се прилага АПК.

На трето място, това са уместно направените на отделни места критични бележки относно действащата към момента нормативна уредба, но биха могли да бъдат значително повече.

Към всеки научен труд биха могли да се отправят критични бележки, особено когато той е първи за автора.

Налице е известна неравномерност в структурата на труда, тъй като усилията на автора са насочени най-вече в процедурата, която се развива пред административните органи по АПК и ДОПК, което в някаква степен има своята логика, доколкото целта е тя да приключи със съставянето или издаването на законосъобразни актове или действия. Въпреки това не може да се оправдае твърде краткото и в недостатъчна степен задълбочено поставяне на въпросите свързани с доказването във фазата на съдебното оспорване на актовете и действията на административните органи. С особена сила това се отнася за производството по реда на чл.160 от ДОПК.

Правилно се обръща внимание на особените правила за доказването по чл.158 от ДОПК, но дисертантът не е успял да избегне капана на цитиране и преразказ на нормативната уредба, слабост, която се наблюдава и на други места в труда/§9, Глава трета и др./ и това в известна степен оказва влияние върху научната му стойност. По основателно би било §2 от глава четвърта на труда в структурно отношение да бъде включен към предходната глава, доколкото в процедурата по съдебно обжалване на актовете при извършена ревизия по чл.122 от ДОПК не са налице особени правила във връзка с доказването, независимо, че те се ползват със засилен доказателствена тежест. Прави впечатление и бедната по обем библиография ползвана от дисертанта.

По-скоро като препоръка отколкото като забележка бих обърнал внимание на автора, че при разглеждането на тази материя, а и за в бъдеще е необходимо по-аргументирано да изразява своето становище по спорни въпроси или такива, които предлага като свое оригинално решение. Приложените публикации са по правни въпроси относими към проблематиката изследвана в дисертационния труд. Авторефератът е съставен съгласно изискванията и отразява правдиво основните резултати на научното изследване.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Като цяло работата е на сравнително добро научно ниво и изложените забележки и препоръки не намаляват научната и практическа стойност на дисертационния труд, а по-скоро биха могли да се вземат предвид при евентуалното му отпечатване. Имайки предвид изложеното считам, че кандидатът и дисертационния труд отговарят на изискванията на глава втора от Закона за развитието на академичния състав на Република България и специфичните изисквания на вътрешните правила на ПУ „Паисий Хилендарски“ като предлагам на научното жури да присъди на Недялко Георгиев Петров образователната и научна степен „доктор“.

гр.Бургас

04.10.2019г.

С УВАЖЕНИЕ.....

/доц.д-р К. Мутафов/